

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **I. B. A.**, narozený dne ...,
st. příslušnost Irácká republika,
t. č. Pobytové středisko Havířov, Na Kopci 269, 735 64 Havířov

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 2. 7. 2018, č. j. OAM-656/ZA-ZA11-K10-2017, o udělení
mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Česká republika **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 2. 7. 2018, č. j. OAM-656/ZA-ZA11-K10-2017 žalované Ministerstvo vnitra ČR rozhodlo o neudělení mezinárodní ochrany žalobci podle ust. § 12, § 13, § 14, 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon

o azylu“). V průběhu řízení vzal žalovaný za prokázáno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je, že mu bylo vyhrožováno ze strany šítů kvůli jeho odmítání zapojit se do organizace strany Ammar Al-Hakim, když se ucházel o zaměstnání v oboru leteckého inženýrství. Podle žalovaného tento důvod nebylo možno podřadit pod důvody taxativně vymezené v ust. § 12 písm. a), b) zákona o azylu, a jelikož žalovaný neshledal důvody ani pro udělení mezinárodní ochrany žalobci podle ust. § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu, rozhodl tak, že se mezinárodní ochrana žalobci neuděluje.

2. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, v níž uvedl, že „*rozhodnutí žalovaného napadá v celém rozsahu výroku*“. Žalobní body pak vymezil tak, že žalovaný podle něj porušil v předchozím řízení o udělení mezinárodní ochrany ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, neboť žalovaný nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu. Žalovaný porušil ust. § 68 odst. 3 správního řádu, když v odůvodnění svého rozhodnutí neuvedl dostatečně, jakými úvahami byl veden při hodnocení informací o zemi původu žalobce a výkladu ustanovení zákona o azylu, zejména pokud jde o posouzení možnosti udělení doplňkové ochrany z důvodů podle ust. § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Současně žalovaný porušil ust. § 14 odst. 1 a 2 písm. c) zákona o azylu, neboť v případě návratu do země původu hrozí žalobci nebezpečí vážné újmy ze „*organizace/strany*“ Ammar Al-Hakim a také vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. Primárním důvodem žalobcovy žádosti o udělení mezinárodní ochrany bylo vyhrožování ze strany šítů, jelikož se žalobce odmítl zapojit do strany Ammar Al-Hakim, když se ucházel o zaměstnání v oboru leteckého inženýrství. Má proto za to, že byl v minulosti vystaven pronásledování a že jeho obava z pronásledování ve smyslu ust. § 12 písm. b) zákona o azylu je důvodná. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu a příručku UNHCR vytýkal žalobce žalovanému, že nehodnotil otázku, zda série ústrků, kterým v zemi původu čelil, nedosahovaly dostatečné intenzity, aby ve svém souhrnu mohly představovat pronásledování. Žalovaný naopak účelově hledal v jeho výpovědi skutečnosti, které podporují jeho závěr o nevěrohodnosti a nedůvodnosti žádosti o mezinárodní ochranu. Dále žalobce namítal, že při pohovoru, který s ním vedl žalovaný správní orgán, byl přítomen tlumočnick arabského jazyka, jenž byl nejspíše Kurd a v arabském jazyce si úplně nerozuměli. Podle žalobce nelze jednoznačně dovodit na základě informací shromážděných žalovaným o Iráku, že by aktuální bezpečnostní situace v této zemi neměla již být kvalifikována jako ozbrojený konflikt. I v případě akceptace závěru, že v Iráku již neprobíhá ozbrojený konflikt, se měl žalovaný v napadeném rozhodnutí podrobněji zabývat životními podmínkami, do kterých by byl žalobce navrácen, a to pro účely zvážení možnosti udělení humanitárního azylu nebo doplňkové ochrany podle ust. § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu. K tomu žalobce odkázal na odbornou literaturu zabývající se zákonem o azylu.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby žalobce jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 7. 2018, č. j. OAM-656/ZA-ZA11-K10-2017 a obsahem připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce

vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen „s. ř.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 s. ř. s.).

5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 14. 8. 2017. Při poskytnutí údajů k této žádosti o mezinárodní ochranu dne 18. 8. 2017 uvedl, že do České republiky vstoupil ilegálně 14. 8. 2017. Na dotaz ohledně svého zdravotního stavu uvedl, že bere prášky na bolest kvůli zlomenině nohy. Jako důvody žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že mu ve vlasti vyhrožovali kvůli tomu, že studoval leteckou školu a měl se účastnit jedné strany. Je sunnita a odpověděl jim, že si to musí promyslet. Srazilo jej policejní auto a policista jej vzal do nemocnice, kde dostal sádku a zůstal v nemocnici tři měsíce. Rodina mu dala peníze na cestu a matka mu vyřídila turecké vízum na ambasádě; poté přijel sem. Dne 18. 8. 2017 byl s žalobcem proveden pohovor k jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V rámci tohoto pohovoru žalobce popsal svou cestu ze země původu až do České republiky. Uvedl, že v ČR nemá žádné příbuzné ani známé, má v úmyslu bydlet v táboře. V jeho rodině má problémy pouze on, tyto problémy jsou kvůli diplomu z Ukrajiny, kde se specializoval na letectví, konkrétně studoval na Ukrajině na konstruktéra letadel. Při doplňujícím pohovoru konaném dne 5. 9. 2017 žalobce blíže vysvětlil, že vystudoval letecké inženýrství v Charkově, a když žádal o práci v Iráku, ptali se jej, jakého je vyznání, když jim řekl, že je sunnita, nesdělili mu na rovinu, že se jim to nelíbí, ale ptali se jej, zda se chce zapojit do organizace Ammar Al-Hakim. Žalobce chtěl pracovat, ale bez zapojení do organizace, v důsledku čehož mu začali vyhrožovat. Toto vyhrožování bylo postupné, nejdříve ústní, poté ústně a držením za ruku a po třetí do něj narazilo policejní auto. Odvezli ho do nemocnice a tím to skončilo. Jeho život je v ohrožení, a proto žádá o mezinárodní ochranu. Do práce v souvislosti s tím, že mu vyhrožovali, nakonec nenastoupil. Výhrůžky začaly v únoru 2017, na dotaz v čem spočívaly, žalobce odpověděl, že poprvé to bylo slovně, že o něho mají zájem, ale že se musí zapojit. Dále ho potkali osobně a opětovně mu sdělili, že ho tam chtějí, začali ho držet za ruku a slova byla hrubší. Nakonec ho srazilo policejní auto, ve kterém byl jeden policista, který, aby to zamaskoval, ho sám odvezl do nemocnice, avšak nikoliv v policejním autě. V nemocnici byl pak předán dalším policistům. Žalobce uvedl, že v nemocnici zůstal tři měsíce a v posledním měsíci se začal připravovat k opuštění Iráku. K operaci nohy u něj nedošlo, protože se mezi tím chystal opustit Irák. V minulosti v Iráku žádné jiné problémy, než jak uvedl výše, neměl. V případě návratu se obává lidí, kteří mu vyhrožovali. Od doby vycestování nemá žádnou informaci, že by jeho rodina kvůli němu měla nějaké potíže.
6. Součástí správního spisu žalovaného jsou i zprávy o zemi původu žalobce, a to:
- informace Ministerstva zahraničních věcí ČR, č. j. 98835/2015-LPTP ze dne 23. 6. 2015, týkající se situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti a po návratu po dlouhém pobytu v zahraničí,
 - informace Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) ze dne 14. 11. 2016 nazvaná „*stanoviska UNHCR k návratům do Iráku*“,
 - výroční zpráva Amnesty International 2018 ze dne 22. 2. 2018,

- zpráva Ministerstva zahraničních věcí Velké Británie ze dne 20. 7. 2017, o lidských právech a demokracii za rok 2016 – kapitola VI.: prioritní země z hlediska lidských práv – Irák
- zpráva Freedom House z ledna 2018 nazvaná „svoboda ve světě 2018 – Irák“,
- zprávy ČTK ze dne 9. 12. 2017 pod názvem „Irák ohlásil konečnou porážku Islámského státu na svém území“ a ze dne 11. 3. 2018 pod názvem „Řadu měsíců po osvobození Mosulu se stále pohřešuje 11 000 lidí“,
- informace Amnesty International ze dne 22. 2. 2018,
- informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR ze dne 6. 3. 2018 „bezpečnostní a politická situace v zemi“,
- informace Human Rights Watch ze dne 18. 1. 2018 „výroční zpráva Human Rights Watch 2018“ a
- informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR ze dne 1. 6. 2017 „situace v zemi, politická a bezpečnostní situace, vnitřně vysídlené osoby, návraty, současný vývoj“.

7. Podle ust. § 12 zákona o azylu se azyl cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec:

- a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
- b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

8. Podle ust. § 2 odst. 4 zákona o azylu, se pronásledováním rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování. Podle odst. 5 téhož ustanovení, ochranou před pronásledováním nebo vážnou újmou se rozumí zejména přiměřené kroky příslušných státních orgánů, strany nebo organizace, včetně mezinárodní organizace kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území, směřující k zabránění pronásledování nebo působení vážné újmy zejména zavedením účinného právního systému pro odhalování, stíhání a trestání jednání představujících pronásledování nebo vážnou újmu za předpokladu, že je taková ochrana účinná, není pouze přechodná a cizinec k ní má přístup. Podle odst. 6 citovaného ustanovení původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území, nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmou.

9. Podle ust. § 14 zákona o azylu, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárních důvodů.

10. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu, se udělí doplňková ochrana cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
11. Podle odst. 2 téhož ustanovení, se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje
- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
 - b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
 - c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
 - d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
12. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí toliko v mezích žalobních bodů tak, jak mu to ukládá ust. § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Především musí poznamenat, že úvodem své žaloby žalobce napadal „rozhodnutí žalovaného v celém rozsahu výroku“. Nicméně v dalším obsahu žaloby uvedl, že podle jeho názoru žalovaný porušil v předchozím správním řízení ust. § 3 a § 68 odst. 3 správního řádu a ust. § 14a odst. 1 a 2 písm. c) zákona o azylu. Žalobce tedy neuvedl jediný důvod, v čem spatřuje pochybení žalovaného v tom, že mu nebyl udělen azyl podle ust. § 12 písm. a) a nutno dodat, že takový důvod neuvedl ani v průběhu správního řízení. Namítal, že byl v minulosti „vystaven“ pronásledování a že jeho obava z pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) o azylu je důvodná. V tomto směru označil za primární důvod své žádosti o udělení mezinárodní ochrany vyhrožování ze strany šíitů, jelikož se odmítl zapojit do strany Ammar Al-Hakim, když se ucházel o zaměstnání v oboru letectví. Jak vyplynulo z obsahu správního spisu, žalobce tento důvod své žádosti rozvedl tak, že poté, kdy se po studiu v Charkově na Ukrajině vrátil zpět do Iráku, ucházel se o zaměstnání, kde se ho ptali, jestli se chce zapojit do organizace Ammar Al-Hakim. Žalobce však chtěl vykonávat práci bez takového zapojení, v důsledku čehož mu podle jeho tvrzení začali vyhrožovat, přičemž posléze byly tyto výhrůžky stupňovány a žalobce byl sražen policejním autem, což dával do souvislosti s uvedeným vyhrožováním. Při jednání krajského soudu dne 25. 10. 2018 k tomu žalobce dodal, že se ucházel o zaměstnání u zaměstnavatele, na jehož vrcholu stojí Ammar Al-Hakim jakožto vlivný člověk, avšak do tohoto zaměstnání nenastoupil, protože tam nebyly dobré platové podmínky a protože by byl nucen pracovat s doklady týkající se výroby produkce a v důsledku toho by byl nucen porušovat zákon. K dotazu uvedl, že o tuto práci se zajímal v průběhu roku 2016 poté, kdy obdržel studijní diplom, o přijetí jednal 6 – 8 měsíců a nakonec tuto práci nepřijal. Následně byl žalobce soudem dotázán ohledně tvrzené autonehody a v tomto směru uvedl, že do něj narazilo nepřiměřeně rychle jedoucí auto, načež byl civilním autem převezen do nemocnice, kde byl přijat a ještě týž den propuštěn a že byl schopen, byť se zraněním dalšího pohybu. Podle něj stála v pozadí organizace pracující pro Omar Al-Hakima, která si kladla podmínky pro jeho přijetí do zaměstnání. Se zřetelem k těmto informacím ze strany žalobce musí krajský soud konstatovat ve shodě se žalovaným, že i kdyby byly

pravdivé, rozhodně je nelze považovat za pronásledování ve smyslu shora citovaného ust. § 2 odst. 4 zákona o azylu. Uvedené jednání vůči žalobci nelze kvalifikovat ani z hlediska definice pojmu pronásledování podle čl. 9 odst. 1 kvalifikační směrnice (směrnice Rady 2004/83/ES), podle kterého je pronásledování jednání ve smyslu čl. 1A Ženevské úmluvy považováno za jednání, které je a) svou povahou nebo opakováním dostatečně závažné, aby představovalo vážné porušení základních lidských práv, zejména práv, od nichž se podle čl. 15 odst. 2 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod nelze odchýlit nebo je souběhem různých opatření včetně porušování lidských práv, který je dostatečně závažný k tomu, aby postihl jednotlivce uvedeným způsobem podobným jako pod písm. a). Krajský soud k uvedenému tvrzení žalobce navíc musí podotknout to, že z protokolu o výsledku před správním orgánem vyplynulo, že ohledně své hospitalizace tvrdil, že trvala 3 měsíce, zatímco u ústního jednání před soudem tvrdil, že byl propuštěn tentýž den, kdy byl ošetřen. Doložil i lékařskou zprávu, že byl na urgentním oddělení nemocnice v Bagdádu přijat dne 18. 12. 2016 po úrazu způsobeném autonehodou, byl lékařky ošetřen a stejného dne z nemocnice propuštěn. Ve shodě s žalovaným také souhlasí soud také s jeho úvahou o tom, že je pochybné, aby žalobce s tvrzeným úmyslem srazilo policejní auto a vzápětí na to jej policista odvezl, byť v cizím autě k nemocničnímu ošetření. Zarážející je také skutečnost, že autonehoda se měla stát dne 18. 12. 2016, kdy byl žalobce přijat k ošetření v nemocnici v Bagdádu, zatímco do ČR ilegálně přicestoval až dne 14. 8. 2017. Lze tedy uzavřít, že tato žalobní námitka není důvodná nejen co do pochybnosti žalobcových tvrzení o uvedeném údajném pronásledování, ale také proto, že jím uváděné důvody nelze subsumovat pod důvody uvedené pod ust. § 12 písm. b) zákona o azylu.

13. Zásadní pochybení žalovaného spatřoval žalobce v tom, že při pohovoru, který s ním byl veden, byl přítomen tlumočník z jazyka arabského, který byl nejspíš kurd a v arabském jazyce si s ním úplně nerozuměl. Na toto pochybení žalobce upozornil při druhém pohovoru, avšak žalovaný na tuto skutečnost vůbec nereagoval a místo toho mu vyčítal rozpory ve výpovědi, aniž by se pokusil zjistit, proč k těmto rozporům došlo. Podle obsahu správního spisu byl se žalobcem proveden pohovor dne 18. 8. 2017, přičemž z protokolu o tomto pohovoru krajský soud nezjistil žádné výhrady žalobce k němu, naopak žalobce vlastnoručně protokol na každé straně podepsal s tím, že k němu nemá žádných připomínek a závěrem pohovoru byl poučen o svém právu požadovat, aby byl celý pohovor zpětně přetlumočen za účelem jeho kontroly. Tohoto práva žalobce jak při prvním pohovoru, tak při druhém pohovoru dne 5. 9. 2017 využil a stejně tak i protokol z druhého pohovoru bez výhrad vlastnoručně podepsal. Při jednání krajského soudu pak byl žalobce dotázán, v čem tehdy tlumočník podle jeho názoru tlumočil nesprávně a na to žalobce odpověděl, že nesouhlasí s překladem, že jeho rodina nemá žádné problémy a že problémy má výhradně jen on. Na dotaz, o jaké konkrétní problémy jeho rodinných příslušníků se jedná, odpověděl, že neví. Závěrem potvrdil, že mu bylo při obou pohovorech vyhověno v tom, aby mu byl každý protokol o pohovoru přetlumočen a potvrdil také to, že je vlastnoručně podepsal. Se zřetelem k uvedenému proto krajský soud uvedenou námitku nemůže považovat za důvodnou a prokazatelnou.
14. Dle dalšího tvrzení žalobce žalovaný porušil v předchozím správním řízení ust. § 3 a § 68 odst. 3 správního řádu a ust. § 14a odst. 1 a 2 písm. c) zákona o azylu. Podle něj žalovaný shromáždil informace o situaci v Iráku a nesprávně z nich dovodil, že aktuální bezpečnosti

situaci v této zemi nelze kvalifikovat jako ozbrojený konflikt. V této souvislosti poukázal na zprávu Freedom House z ledna 2018 a další zprávy, ze kterých vyplývá, že bezpečnostní situace v zemi jeho původu nevylučuje, že by nebyl vystaven hrozbě vážné újmy ve smyslu ust. § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Krajský soud vycházel z citovaných informací o zemi původu žalobce a dospěl ke stejnému závěru jako žalovaný, že se v současné době (a to i k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí) Irácká republika nenachází v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. Obdobně jako žalovaný nepochybuje ani krajský soud o tom, že bezpečnostní situace v Iráku se zřetelem k citovaným zprávám i v žalobě samotné není ideální v důsledku donedávna proběhlého ozbrojeného konfliktu s Islámským státem. Dílčí zprávy o zemi původu žalobce dokládají teroristické útoky proti bezpečnostním složkám i civilnímu obyvatelstvu. Tyto projevy terorismu není však možné hodnotit jako svévolné – nerozlišující násilí představující pro žalobce vážné a individuální ohrožení jeho života nebo tělesné integrity v důsledku vnitřního ozbrojeného konfliktu v zemi původu. Součástí správního spisu je informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR ze dne 1. 6. 2018 (pozn. soudu: na zprávě je omylem nesprávně uvedeno datum 1. 6. 2017) o politické a bezpečnostní situaci v Iráku, vnitřně vysídlených osobách, návratech a současném vývoji. V této zprávě se co do bezpečnostní situace uvádí, že „*po dobytí Mosulu a řady dalších měst a menších obcí Irák na začátku prosince 2017 po třech a půl letech bojů ohlásil definitivní porážku Islámského státu. Přestože v průběhu roku 2017 počet teroristických útoků klesl, Islámský stát si udržoval dostatečné pozice k tomu, aby provedl několik rozsáhlých bombových útoků v Iráckých městech mimo hlavní zóny konfliktu*“. Schopnost Islámského státu provádět teroristické útoky je však po jeho porážce výrazně omezena. Po porážce Islámského státu se bezpečnostní podmínky v zemi zlepšily, aktuálně zůstávají etnické, náboženské, regionální a kmenové otázky, stejně tak i problémy týkající se ekonomických rozdílů a nevyváženosti přírodních zdrojů. Vnitřně vysídlené osoby se vrací domů ve větším počtu, ale i v oblastech osvobozených od Islámského státu je nutná stabilizace a rozsáhlá rekonstrukce. Irácké bezpečnostní síly nadále zasahují proti zbytkům bojovníků Islámského státu v oblastech provincií Ankbar, Niviva, Saladin, Dijála a Kirkuk. Pozornost Irácké vlády se po porážce Islámského státu přesouvá k dalším otázkám, jako jsou lidská práva a humanitární situace a hrozby terorismu. V téže zprávě se mimo jiné konstatuje, že počty incidentů a jejich obětí v Iráku nadále klesají. V části pojednávající o úloze policie a bezpečnostního aparátu se uvádí, že v celé zemi působí řada místních bezpečnostních sil. Regulérní ozbrojené síly a vnitrostátní orgány činné v trestním řízení udržují pořádek v rámci celé země. Tešmerga včetně milicí Kurdské demokratické strany Iráku a vlastenecké unie Kurdistánu udržují pořádek v Iráckém Kurdistánu. Po celé zemi působí lidové mobilizační síly, státní vojenská organizace složená převážně z 60 skupin. V zemi neprobíhá občanská válka ani konflikt s jinou zemí. Irácké vládě, kurdským jednotkám, protivládním polovojenským milicím a koaličním jednotkám vedeným USA se k prosinci 2017 podařilo dobýt zbývající území a populační centra, která byla pod kontrolou Islámského státu, včetně Mosulu, Afaru a Havidži. Začátkem prosince 2017 pak byla po dobytí Rawy vládou vyhlášena definitivní porážka Islámského státu v zemi. Se zřetelem k těmto informacím nemůže krajský soud souhlasit se žalobním tvrzením, že žalovaný svým rozhodnutím porušil ust. § 14a odst. 1 a 2 písm. c) zákona o azylu, neboť by mu v případě návratu do země původu hrozilo nebezpečí vážné újmy spočívající ve vážném ohrožení života civilisty nebo jeho

lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.

15. Za nedůvodné považuje krajský soud rovněž i žalobní tvrzení, že žalovaný v průběhu správního řízení porušil ust. § 3 a § 68 odst. 3 správního řádu. Dle názoru soudu si žalovaný opatřil dostatek informací jednak poskytnutím údajů k podané žádosti žalobce o mezinárodní ochranu a zejména podrobně provedenými pohovory k důvodům této žádosti. Pro své rozhodnutí si zároveň opatřil vyčerpávající množství informací o zemi původu žalobce a na veškerá skutková zjištění učinil příslušné právní závěry, které v odůvodnění svého rozhodnutí dostatečně rozvedl, včetně závěru o neexistenci ozbrojeného konfliktu v Iráku. Za zcela nedůvodnou a do značné míry i nepřezkoumatelnou žalobní námitku považuje krajský soud žalobní tvrzení, že i kdyby byl akceptován závěr, že v Iráku již neprobíhá ozbrojený konflikt, měl se žalovaný podrobněji zabývat životními podmínkami, do nichž by byl žalobce navrácen, a to pro účely zvážení možnosti udělit mu humanitární azyl nebo doplňkovou ochranu podle § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu. K uvedenému krajský soud toliko poznamenává, že neudělením humanitárního azylu či doplňkové ochrany podle tohoto zákonného ustanovení se žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí dostatečně a srozumitelně zabýval a krajský soud v tomto směru toliko ve stručnosti na toto odůvodnění odkazuje.
16. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl.
17. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 25. října 2018

JUDr. Petr Indráček, v. r.
samosoudce